

РЕШЕНИЕ

№ 826

гр. П., 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело №
20215220101238 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

В исковата си молба срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ град София, бул. „Ген. Н. Столетов“ №21 ищецът В. С. К. с ЕГН ***** от град П., ул. „Р. А.“ №17, ет. 7, ап. 19 твърди, че е бил държавен служител като е заемал длъжността „старши надзирател от надзорно-охранителния състав“ при ответника с местоизпълнение на служебните си задължения Затвора-град П.. Твърди, че през периода 09.04.2016г до 09.04.2019г. е изпълнявал служебните си задължения в дежурства по предварително утвърден месечен график на смени за периода 09.04.2016г. до 01.01.2019г. на 12 часов режим на работа, а за периода от 01.01.2019г до 09.04.2019г на 24 часов режим на работа при сумарно изчисляване на работното време в часовете за тримесечен отчетен период. Сочи, че статутът на държавните служители от ГДИН при Министерството на правосъдието, техните права и задължения са регламентирани в специалния Закон за изтърпяване на наказанията и задържането под стража/ЗИНЗС/ и в Правилника за прилагането му-ППЗИНЗС. При празноти на специалната правна уредба чл.19, ал.2 от ЗИНЗС препраща към ЗМВР предвид сходните обществени отношения, регулирани със специални нормативни актове в двете ведомства МП и МВРВ. Твърди се, че работното време на ищеца за отчетен период като служител, работещ при сумирано изчисляване на работното време включва: продължителност на положените от него дежурства по предварително утвърден месечен график, както и часовете труд, положени от него извън даваните дежурства под формата на претърсвания обиски, служебни занятия, конвойна дейност, стрелби и други съпътстващи дейности. Ищецът твърди, че ответникът отказва да му зачете реалната продължителност на всяка негова работна смяна, която е различна от нормативно установената / 12 и 24 часа/

като на практика не отчита като работно време съпътстващите нарядите дейности. Твърди, че при 12 часов режим на работа ищецът е изпълнявал служебните си задължения в затвора П. средно около 16 пъти месечно, а при 24 часов режим средно около 8 пъти на месец през исковия период. Твърди се, че ищецът се е явявал на работа 15 минути преди началото на работното време при 12 и 24 часови графици на дежурство на всеки наряд и е освобождаван от наряд значително по-късно след изтичане на 12 и 24 му работни смени. Времето, през което е осъществявал професионална дейност, необходимо за подготовка за инструктаж, снаряжаване, въоръжаване и оборудване, участие в дейности по провеждане на инструктажи, необходимото време за придвижване до поста от мястото за инструктаж и отвод, за сдаване и приемане на наряда на поста от следващото отделение, респективно от следващия надзирател, което включва дейности по приемане и попълване на документи, обход и проверка на състоянието на средствата за сигнализация, врати, решетки, стени, извършване на обиски и претърсвания, проверка на състоянието и наличността на лишените от свобода, времето за придвижване от поста до мястото за инструктаж и отвод, времето за отвод, извършван от дежурния главен надзирател и освобождаване на смяната от длъжностно лице реално продължава около 2 часа над нормативно установеното за едно 12 или 24 часово дежурство. Твърди се, че времето за явяване на работа, за подготовка и провеждане на инструктаж, приемане и сдаване, придвижване до и от поста, отвод и освобождаване на наряд, безспорно за ищеца са част от работното му време с всичките му присъщи характеристики, но въпреки това не се признават от работодателя му и не се отчитат, съответно не се заплащат, въпреки нормативното изискване, съгласно което същите са част от отработеното време. Твърди се, че по време на тези съпътстващи постовата дейност действия ищецът е изпълнявал служебните си задължения, бил е на разположение на дежурния главен надзирател с необходимото униформено облекло и снаряжение, явявал се е и е оставал на територията на затвора толкова, колкото му е било разпоредено в съответствие с решението на началника на Затвора-П., което прави минутите и часовете, прекарани от ищеца на територията на затвора преди и след 12 и 24 часовите дежурства в работно време за същия, което следва да се отчита при сумирането на отработените часове и заплаща от ГДИН като извънреден труд, в случаите когато има надвишаване на нормата работно време за отчетен период. По този начин поради нереално отчитане на фактическата продължителност на всяка смяна в случаите, когато ищецът е надвишавал нормата си работно време за отчетен период, същият е полагал извънреден труд, който не е бил отчитан в пълен размер, нито заплащан в цялост като такъв с 50% увеличение на база на основното трудово възнаграждение. Твърди се, че всяко вземане за допълнително възнаграждение за извънреден труд на ищеца през исковия период е ставало изискуемо след 25-то число на месеца, следващ отчетния период, тъй като съгласно Вътрешните правила за организацията на работната заплата в ГДИН месечните трудови възнаграждения се изплащат до 25-то число на месеца, тоест задължението е изпълнимо до 25-то число и ответникът е изпаднал в забава след изтичане на падежа. Ищецът твърди, че за периода 09.04.2016г до 09.04.2019г. е положил 650 часа извънреден труд, допълнителните възнаграждения, за които са станали изискуеми в тригодишния давностен период от датата

на завеждане на исковата молба и които не са му изплатени в общ размер от 5 500лв., ведно с мораторните лихви върху всяко вземане за допълнително възнаграждение за извънреден труд от възникването им до датата на подаване на исковата молба в общ размер от 500лв.

Моли съда да постанови решение, с което да се осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 5 500лв. , представляваща сбор от допълнителни възнаграждения за общо 650 часа извънреден труд, положен от ищеца през периода 09.04.2016г. до 09.04.2019г. както и сумата от 500лв., представляваща мораторна лихва върху всяко вземане за главница, считано от възникването му- 26то число на месеца, следващ всеки отчетен период в исковия такъв до подаване на исковата молба, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендират сет сторените по делото разноси. В подкрепа на твърденията ищецът ангажира доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК от ответника, чрез процесуалния му представител, е подаден писмен отговор, с който се оспорва исковете. Твърди се, че в Затвора-П. работното време е съобразено с изискванията за добавяне на извънреден труд за времето 15 минути преди започването на сутрешния развод на надзорно-охранителския наряд, както и времето за смяна на наряда- неговия отвод, като всичкото сумирано време се добавя към отработените часове и се отчита на тримесечен период като извънредния труд се изплаща към заплатата в първия месец след отчетния период. Сочи се, че служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и териториалните и служби са държавни служители по смисъла на чл.19, ал.1т.1 от ЗИНЗС. Техните правоотношения се уреждат по този закон и Правилника за прилагането му. Субсидиарно приложение намират разпоредбите на Закона за Министерство на вътрешните работи. Разпоредбата на ППЗИНЗС предвижда , че „ средната денонощна продължителност на работното време на служителите от надзорно-охранителния състав за месеца не може да превишава установената продължителност на работния ден“. Държавните служители, работещи на смени по график, следва да изработят 168 часа за един месец, за да покрият необходимия норматив при средно 21 работни дни месечно за служителите на ненормирано работно време. Съгласно Заповед №ЧР-05-11/30.01.2015г. на Министъра на правосъдието, изменена и допълнена със заповед №ЧР-05-120/21.04.2017г. във вр. с чл.10, ал.1 и чл.19, ал.2 и ал.3 от ЗИНЗС и Заповед №Л-2271/13.05.2019г. на Главния директор на Главна дирекция“Изпълнение на наказанията“ ясно е посочено,че работното време на тези служители се изчислява сумарно за тримесечен период, като изчисляването на нормата работно време в часове се извършва като броят на работните дни , включени в периода, се умножават по нормалната продължителност на работния ден- 8 часа. В ППЗИНЗС е предвидено, че когато службата се носи без прекъсване за работно време от 8 часа на постовия се осигурява половин час почивка, за работно време от 12 часа 45 минути почивка и за работно време от 24 часа – 90 минути почивка. Твърди се, че ищецът е давал 24 часови дежурства. Обедната почивка/ почивка за хранене/ задължително се осигурява, когато характерът на извършените дейности позволява прекъсване на производствения процес. Продължителността на този вид почивка не може да бъде по-малка

от 30 минути. През време на ползване на почивката служителът не е длъжен да изпълнява служебните си задължения и да стои на работното си място. За 24 часова смяна се осигуряват три почивки за хранене по 30 минути или 90 минути, както е разпоредбата на ППЗИНЗС. В същия контекст е и разпоредбата на чл.151, ал.2 от КТ „почивките не се включват в работното време“. Времето за обедна почивка не се включва в работното време и не се отчита за отработено време. Съгласно чл.16е от ППЗИНЗС, ал.2“ времето за почивка и почивките за хранене не са работно време. Съгласно ал.3 – при 12 часов график на наряд или дежурство се отчитат и заплащат 12 часа отработено време по ал.1. съгласно ал.4 „При 24 часов график на наряд или дежурство се отчитат и заплащат 24 часа отработено време по ал.1. съгласно ал.5 „Когато служебните задължения по време на наряд или дежурство се изпълняват без прекъсване за работно време от 8 часа се осигурява половин час почивка, за работно време от 12 часа – 60 минути почивка и за работно време от 24 часа – 90 минути почивка. Сочи се също така, че в императивните разпоредби на чл.187, ал.7 и ал.8 от ЗМВР е регламентирана възможността за получаване на възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на отчетен период, а за отработено време над 70 часа се компенсира с допълнителен отпуск. Ето защо определяне на възнаграждение за извънреден труд дан отработени 70 часа на отчетен период е в противоречие с императивния характер на разпоредбата на ЗМВР, освен ако не е имало писмено съгласие от служителя за прилагане на разпоредбата на чл.187а от ЗМВР за допълнителни 25 часа извънреден труд, каквото съгласие не е дадено от ищеца. Съгласно ППЗИНЗ при 24 часов график на дежурство до 20 часа са постова служба. След дежурството се осигурява почивка не по-малко от 48 часа. Твърди се, че през процесния период на ищеца винаги е осигурявана 72 часова почивка след 24 часово дежурство. Времето от 48-я до 72 –я час безспорно се явява допълнителен отпуск по смисъла на ЗМВР преди измененията от 2018г. Твърди се, че служителите от надзорния-охранителен състав не получават компенсация за нощен труд съгласно ППЗИНЗС. Твърди се, че през годините на ищеца са били изчислявани и изплащани всички часове извънреден труд, които е положил. Ответникът прави възражение за изтекла тригодишна погасителна давност по отношение на вземанията за извънреден труд. Тъй като исковата молба е подадена през април 2021г тригодишният период, за който ищецът може да претендира е до април месец на 2018г. Претенцията назад във времето преди април 2018г е погасена по давност. Моли се предявените искове да бъдат отхвърлени. Претендират се разноси. Правят се доказателствени искания.

В съдебно заседание ищецът, чрез пълномощника си, поддържа предявените искове. Подробни съображения по съществото на спора са развити в хода на устните състезания.

В съдебно заседание ответникът, чрез пълномощника си, поддържа писмения отговор. Подробни съображения по съществото на спора са развити в хода на устните състезания чрез представените по делото писмени бележки.

Пазарджишкият районен съд след като се запозна с изложение в исковата молба фактически твърдения,като съобрази доводите на страните и обсъди и анализира събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, при спазване разпоредбата на чл. 235 от

ГПК прие за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото, а това се установява и от представените писмени доказателства, че през исковия период 09.04.2016г до 09.04.2021г ищецът е заемал длъжността „старши надзирател от надзорно –охранителния състав в Затвора – П. като териториално звено към Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. Не е спорно, че през исковия период ищецът е изпълнявал служебните си задължения в дежурства по предварително утвърден месечен график на смени като за периода от 09.04.2016г до 01.01.2019г на 12 часов режим на работа, а за периода от 01.01.2019г до 09.04.2019г на 24 часов режим на работа при сумарно изчисляване на работното време в часове за тримесечен период.

Не е спорно по делото, че служебното правоотношение с ищеца е прекратено, считано от 10.04.2019г поради навършване на пределна възраст за служба – 60 години.

За изясняване на спорните по делото обстоятелства, очертаващи предмета на правния спор, а именно- реалната продължителност на едно редовно 12 часово и 24 часово дежурство в Затвора гр.П., включващи времето за инструктаж, снаряжаване, въоръжаване,и оборудване, отвод, за сдаване и приемане на наряда на поста от следващото отделение, респективно от следващия надзирател, включващо дейности по приемане и попълване на документи, времето за придвижване от поста до мястото за инструктаж са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля А. Г..

От показанията на свидетеля Г., който е бивш колега на ищеца, се установява, че при 24 часовото дежурство се явявали на работа 15 минути по-рано , а именно в 07:45 часа и тези 15 минути се давали за подготовка за инструктаж. Инструктажът започвал в 08:00 часа и обикновено продължавал до 08:15ч-08:20 часа. След приключване на инструктажа се извършвала дейност по снаряжаване с автомати и пълнители, проверка на оръжието, след което се извършва предвижването до съответния пост. На самия пост се извършва смяна с предишния дежурен, извършва се проверка за изправността на съоръженията на материално техническата база, сигнално –охранителната техника, документацията и проверката на наличността на лишените от свобода. Сочи се от свидетеля , че приемането и издаването на наряда приключва към 09:15-09:20 часа и след това започвали обиски и претърсване и си тръгвали към 09:25 часа. Свидетелят уточни, че в зоната за повишена сигурност, където са работили заедно с ищеца обиски и претърсвания са извършвани на всяка дежурства и в тази връзка се изготвяла задължителна документация, което им отнемало 10 минути. Свидетелят допълни ,че маскирани обиски и претърсвания са извършвани минимум 4 пъти в месеца и са извършвани след работно време като за тях се съставя докладна. Тази дейност им отнемала около 30 до 40 минути.

От показанията на свидетеля Г. Ф. Ф. – служител при ответника, се установява, че ако са надработени часове над нормата за тримесечието само тогава се изготвят докладни и протоколи за извънреден труд за съответния служител. Индивидуалната норма се формира за тримесечие според отработените часове по график на всеки служител.Свидетелят обясни, че всеки месец се провеждат по 3 часа занятия или 9 часа за тримесечие. Тези занятия се

отчитат като се включват в нормата и ако е в рамките на нормата не се заплаща извънреден труд. Ако е извън нормата се заплаща като извънреден труд като за целта тези часове се отразяват в доклада Масираните обиски и претърсвания в месеца са по времето на занятията. За месеца има едно занятие и един масиран обиск. Ако са извън нормата се отчитат като се издава заповед от началника и тогава се отчитат и се заплащат като извънреден труд. Ако тези дейности са провеждат в рамките на нормата не се изготвя докладна записка. За всяка дейност, извън нормата се изготвя докладна записка и се отразява в нарочен протокол, след което се изплаща като извънреден труд. Според свидетеля инструктажът започва в 08:15ч до 08:30 часа, когато е началото на работното време и това е съгласно заповед на главния директор. Работното време е от 08:15ч до 08:45 часа на другата сутрин при 24 часови смени и са дефакто 24 часа и половина. Според свидетеля инструктажът се включва в работното време.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото бе изслушана съдебно-икономическа експертиза, като за нуждите на правния спор бяха изготвени от вещото лице Ц.К. едно основно и две допълнителни заключения, които се кредитират от съда като компетентно и обосновано изготвени. Констатациите и изводите на вещото лице са базирани на извършена щателна проверка на представените по делото многобройни писмени доказателства, съдържащи се на лист 15-109 от делото/ както и проверка на документите, налични в отдел „Човешки ресурси“ и счетоводството на Затвора, а именно - 42 броя фишове за работна заплата на ищеца за периода 09.04.2016г до 09.03.2019г., 598 ежедневни ведомости за работното време и постове на служители в Затвора -П. по дни за периода от 09.04.2016г до 09.04.2019г на отделението, в което е работил ищеца, 22 броя протоколи за положен труд/ общ и извънреден/ от държавните служители, работещи в наряда в Затвора-П. за периода 09.04.2016г до 09.04.2019г., 14 броя заповеди за изплащане на допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд над нормално установеното работно време на служители от надзорно охранителния състав за периода 09.04.2016г до 09.04.2019г. При изготвяне на заключенията си вещото лице е съобщило заповедите на началника на Затвора-П. относно реда за разпределяна на работното време на държавните служители II-ра категория, отчитането му и компенсирането на работата, които заповеди са налични в кориците на делото, а именно— Заповед №23/16.02.2016г, Заповед №149/28.12.2017г., Заповед №155/12.11.2018г., в сила от 01.11.2018г., Заповед №508/13.03.2018г в сила от 13.03.2018г, Заповед № 108/09.07.2018г. в сила от 09.07.2018г. При изготвяне на заключенията си вещото лице се е и позовало на разпитите на двамата свидетели – свидетеля А. Г. и Гроздан Ф..

Съгласно заповед №23 от 16.02.2016г. продължителността на 12 часов наряд за дежурен надзорно охранителен състав/НОС/ в корпуса на затвора е както следва: дневна смяна-начало на работното време 08:30 часа, край на работното време-20:30 часа, нощна смяна- начало на работното време 20:30 часа , край на работното време-08:30 часа на другия ден. Съгласно Заповед №149/28.12.2017г., в сила от 01.01.2018г. продължителността на 24 часов наряд за дежурен НОС в корпуса на затвора е както следва : начало на работното

време 08:30 часа, край на работното време 08:30 часа на другия ден. Съгласно Заповед №50/13.03.2018г, в сила от 13.03.2018г, с която се отменя предходната заповед №149/28.12.2017г/ лист 63-72 от делото/ продължителността на 24 наряд на дежурен НОС в корпуса на затвора е както следва : начало на работното време -08:15 часа и край на работното време 08:45 часа на другия ден. Време за развод, смяна на наряда и отвод -08:15ч до 08:45 часа. Със Заповед №108/09.07.2018г в сила от 09.07.2018г, с която се отменя предходната заповед №50/13.03.2018г/ стр. 85 от делото/ продължителността на 24 наряд за дежурен в НОС в корпуса на затвора е както следва : начало на работното време 08:15 часа и край на работното време 08:45 часа на другия ден, време за развод, смяна на наряда и отвод 08:15ч до 08:45 часа. Съгласно заповед №155/12.11.2018г , в сила от 12.11.2018, с която се отменя предходната заповед №108/09.07.2018г продължителността на 24 наряд на дежурен НОС в корпуса на затвора е както следва : начало на работното време 08:15 часа , край на работното време 08:15 на другия ден. Дейностите по чл.305, 306 и 307 от ППЗИНЗС да се осъществяват във времето от 08:15ч до 08:30 часа, а дейностите по чл.311 от ППЗИНЗС от 08:30 часа до 09:15 часа.

Със Заповед №Л-92/05.02.2019г на началника на Затвора-П. е назначена комисия, която е следвало да извърши замерване и да документира колко е времето, необходимо за подготовка и провеждане на инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство, като се отчетат особеностите на всички постове , поддържани при 8, 12 и 24 часово дежурство. Комисията е извършила проверка и резултатите от същата са обективирани в протокол, съдържащ се на лист 50 от делото, а именно – 24 наряд /ДНГ, КО и надзиратели в корпуса на затвора/-08:15ч-08:30ч- инструктаж, от 08:30ч до 09:05ч- сдаване, приемане и извършване на обиск и претърсване по график, 09:05 до 09:15ч – отвод и освобождаване от наряд на старата смяна.

След запознаване с цялата относима счетоводна документация вещото лице е установило, че за периода от 01.04.2016г до 21.12.2017г ищецът е изпълнявал своите служебни задължения на 12 часови наряди/ съгласно ежедневните ведомости за този период/, а за периода от 01.01.2018г до 31.03.2019г е изпълнявал задълженията си на 24 часови наряди.

Във второто допълнително заключение вх.№12243/13.06.2022г. на база показанията на свидетеля А. Г., вещото лице е обективирало в табличен вид за периода 09.04.2016г до 31.12.2017г за всяко тримесечие при 12 часови наряди извънреден труд от 1 час и 45 минути/ 15 минути преди започване на наряда и 1 час и 30 минути след наряда и е обобщило, че общо допълнително отработени часове са 449 часа и 45 минути, за които на ищеца се дължи сумата от 2 680.03лв., и мораторна лихва за забава върху тази в размер на 1072.95лв. за периода 26.07.2016г до 08.04.2021г. В табличен вид вещото лице и изчислило допълнително отработеното време от 1 час и 45 минути / съгласно показанията на свидетеля Г./ за периода 01.01.2018г до 31.03.2019г при 24 наряди като общо отработените часове са 168 часа и 45 минути, от които 138ч.15 минути за 2018г/ за всичките 4 тримесечия виж таблица на стр.4 долу/ и 31ч30 минути за първото тримесечие на 2019г. ,да което се дължи

сумата от 1258.77лв.и мораторна лихва за забава в размер на 314.20 лв. за периода 26.04.2018г до 08.04.2021г.

След запознаване със счетоводната документация относно начисленията и плащанията на отработените от ищеца наряди за периода 01.01.2018г до 31.03.2019г вещото лице е установило, че на ищеца отработените наряди са плащани по 24 часа и 30 минути, а не по 24 часа. След съобразяване на този факт отново в табличен вид на страница 6 от второто допълнителното заключение, вещото лице е обективирало констатациите за това заплащане за 30 минути за всеки от нарядите за 2018г , които са общо 79 наряда и за 18-те наряда за 2019г / общо 97 наряда/ и е изчислило, че общия брой часове, за които ищецът е получил плащане са 48 часа и 30 минути , за които са му платени 359.65лв.

Въз основа на така очертаната по делото фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Предявени са при условията на кумулативно и обективно съединяване осъдителни икове:1/ главен осъдителен иск с прано основание чл.19, ал.2 от ЗИНЗС във вр. с чл.178, ал.1т.3 във вр. с чл.187, ал.5, т.2 от ЗМВР за заплащане на сумата от 5 500лв., представляваща сбор от неизплатено допълнително възнаграждение за извънреден труд за периода 09.04.2016г до 09.04.2019г, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата и 2/ акцесорен иск с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 500лв., представляваща сбор от обезщетения за забава върху всяко от дължимите възнаграждения , начислено считано от падежа на всяко задължение/26 то число на месеца, следващ отчетния период, в който е следвало да бъде извършено плащането до датата на подаване на исковата молба/

По допустимостта на исковете:

Така предявените икове са допустими предвид разпоредбата на чл.125 от ЗДСл, съгласно която имуществените спорове по този закон , а именно споровете , свързани с претенции за заплащане на възнаграждения и обезщетения на държавни служители, се предявяват в 3-годишен срок по общия исков ред. Разглеждат се от гражданския съд като в този смисъл е и постоянната практика на ВКС и ВАС.

По основателността на исковете съдът намира следното:

По делото не бе спорно, че през исковия период страните са били обвързани по служебно правоотношение по ЗИНЗС, доколкото ищецът е доколкото ищецът е бил държавен служител в Затвора-П., както и че е работил на 12 и 24 часов утвърден график на наряд, доколкото дежурството касае полаган труд при подневно отчитане на работното време/ пар.1 т.2 от ДР на ППЗИНЗС/. Легалното определение на понятието“ наряд“ е дадено в пар.1, т.4 на ДР на ППЗИНЗС и това е времето, през което държавният служител изпълнява служебните си задължения по предварително утвърден график при непрекъсваемост на работния процес.

Относитими към спора разпоредби са тези на ЗИНЗС, ЗМВР, КТ и подзаконовите

нормативни актове по тяхното приложение.Съгласно нормата на чл.19, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗИНЗС служителите в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и в териториалните и служби / каквато е Затвора –град П./ са държавни служители, които пряко осъществяват дейности по изпълнение на наказанията или на мярка за неотклонение задържане под стража, като за тях се прилагат разпоредбите за държавната служба по ЗМВР , доколкото в този закон не е предвидено друго. В чл.187, ал.1 от ЗМВР и в чл.16а от ППЗИНЗС е регламентирано, че нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно при 40 часа седмично при 5 дневна работна седмица. Разпоредбата на чл.187, ал.5,т.2 от ЗМВР/ДВ бр.14/20.02.2015г./ предвижда, че работата извън редовното работно време до 280часа годишно се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период за служители, работещи на смени и съгласно ал.6 този труд се заплаща с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение.Съгласно ал.2 на чл.16а от ППЗИНЗС/ДВ бр.20/07.03.2014г./ за дейности, чието изпълнение изисква непрекъсваем работен процес, работното време се организира в 8-, 12- или 24- часови наряди по утвърден график като чл.16д, ал.2 от ППЗИНЗС регламентира, че работното време на държавните служители , работещи в наряд се изчислява и отчита в часове сумарно на тримесечен период.

В разпоредбата на чл.143 от КТ е дадено легално определение на извънредния труд. По дефиниция извънреден е трудът, който се полага по разпореждане или със знанието и без противопоставяне на работодателя или на съответния ръководител от работника или служителя извън установеното за него работно време.

Базирайки се на посочените нормативни текстове като приложимата материално – правна рамка за правния спор- предмет на настоящото дело, следва да се отговори на въпросите: каква е била продължителността на всяко дежурство, която е била отчитана и заплащана, следва ли в работното време на дежурството да се включи не само нормативно установения 12 часов период, респективно 24 часов период, а и времето от реалното явяване на работа до реалното напускане на работното място, подлежи ли на заплащане времето, през което ищецът е изпълнявал дейностите, съпътстващи основната му постова дейност като надзирател и по- конкретно времето, необходимо за подготовка за инструктаж, снаряжение, въоръжаване,дейностите по провеждане на инструктаж, необходимото време за придвижване до поста от мястото на инструктаж и отвод, за сдаване и приемане на наряда на поста от следващото отделение, респективно от следващия надзирател, което включва дейности по приемане и попълване на документи, обход и проверка на състоянието на средствата за сигнализация, врати решетки, извършване на обиски и претърсвания, проверка състоянието и наличността на лишените от свобода, тоест дейностите по чл.305 и чл.311 от ППЗИНЗС.

Безспорно се установи по делото, че за периода от 09.04.2016г до 31.12.2017г ищецът е работил на 12 часови смени, а за периода от 01.01.2018г до 31.03.2019г на 24 часови смени, поради което неговото работно време се е отчитало сумарно на тримесечен период.

Установи се от събраните гласни доказателствени средства, че действително

служителите на надзорно- охранителния състав, какъвто е бил ищецът, преди застъпване на наряда, респективно отвода са се явявали на работното си място преди започване на работната им смяна, съответно са оставали след приключване на работното им време. Касаело се е за технологично необходимо време, в което служителите е следвало да се приведат във вид, отговарящ на заеманата длъжност, с униформа и снаряжение/ чл.305, ал.2 от ППЗИНЗС. Необходимо е било подготовка за инструктаж , поради което са били длъжни да се явят 15 минути преди започване на смяната/ било тя 12 часова или 24 часова/. Установи се ,че действително на служителите в наряд им е отнемало време преди застъпване или сдаване на пост, което е предполагало по-ранното им явяване на работа.Безспорно се доказва факта, че е било нужно време за всички посочени по-горе съпътстващи дейности, което не е било включено в работното време по чл.16е от ППЗИНЗС и което както за 12 часовото дежурство, така и за 24 часовото дежурство като времетраене е с продължителност от 1 час и 45 минути. Явяването, снаряжаването и разоръжаването са дейности, свързани с подготовката за приемане и подготовката за сдаване на дежурството. Тези дейности са абсолютно задължителни и без тях и дежурството не може да бъде нито поето, нито да бъде сдано. Времетраенето на самото приемане и сдаване на дежурството е част от самото дежурство,респективно и от работното време. От момента на явяването си до напускане на територията на Затвора П. ищецът реално е полагал труд.Всички тези дейности са част от дейността на ищеца като старши надзирател и са време, в което той реално е ангажиран, за да изпълни дежурството си.

Ето защо съдът приема, че реалната продължителност на дежурствата, полагани от надзорно охранителния състав в Затвора в град П. през исковия период са не 12 часа, а 13 часа и 45 минути и не 24 часа, а 25 часа и 45 минути от момента, в който служителите, в частност ищецът , са се явявали на работното място до момента, в който те са били освобождавани и реално са напускали работното си място. Това са реално отработени часове , свързани с носенето на дежурството и са част от продължителността на работното време на ищеца. Няма спор, че това време не е било включено в работното време. Доколкото обаче то е свързано с физическото присъствие на служителите на работното им място/ в частност на ищеца/ и касае техните служебни задължения , разписани в ППЗИНЗС, то този труд подлежи на заплащане.

Тук е момента да се посочи, че за част от процесния период , а именно от 01.01.2018 до 09.04.2019г вещото лице е установило, че при 24 наряд действително е било заплащано за 24 часа и 30 минути, поради което вещото лице във втората си допълнителна експертиза даде и втори вариант на стойността на претендираното допълнително възнаграждение за положен извънреден труд, изчислен за същия този период , след приспадане на заплатеното за 24 часа и 30 минути.

По отношение на твърденията на ищеца за положен от него часове труд извън даваните дежурства под формата на претърсвания, обиски и служебни занятия съдът счита, че по категоричен начин от събраните доказателствени средства, чрез разпита на свидетеля Ф., се установи, че тези часове труд в случай ,че са над нормативно установените за

тримесечния период, са изплатени на ищеца под формата на извънреден труд. Масираните обиски и претърсвания в месеца се провеждат когато са занятията, като в месеца има едно занятие и един масиран обиск. Тези дейности се отчитат ако са извън нормата със заповед на началника и въз основа на тази заповед и изготвен протокол се начислява извънреден труд. Ищецът не ангажира доказателства да е полагал труд извън даваните дежурства за дейности като масирани претърсвания или обиски и участие в занятия, които да не са му били заплатени като извънреден труд.

По отношение на направеното от ответника възражение за изтекла погасителна давност съдът намира следното: Доколкото в специалните ЗИНЗС, ППЗИНЗС и ЗМВР липсват разпоредби, регламентиращи погасителната давност на искове, свързани със спорове относно служебно правоотношение между страните следва по аналогия / арг. чл.46, ал.2 от ЗНО/ да намери приложение нормата на чл.125 от ЗДСл, съгласно която имуществените спорове се предявяват в тригодишен срок по общия исков ред мл.11, б“а“ от ЗЗД, според която вземанията за възнаграждения за труд, за които не е предвидена друга давност, се погасяват с изтичане на тригодишна давност и чл.358, ал.1 т.3 от КТ, в която е предвиден тригодишен давностен срок по всички останали трудови спорове, с изключение на кратките/ едно и двумесечни срокове/ В т.с. решение №93 от 25.04.2016г по възз.гр.д. №124/2016г по описа на Окръжен съд-Шумен./ Възнаграждението за положен извънреден труд притежава характеристиките на трудово възнаграждение, доколкото представлява заплащане срещу престиран труд, включително и извънреден труд, извън установеното работно време. Ето защо правото на иск за всички вземания на ищеца над 3- годишния период преди завеждане на исковата молба -08.04.2021г. е погасено по давност, поради което исковете в частта им до началото на този период 08.04.2018г. следва да бъдат отхвърлени. Съгласно чл.187, ал.3 от ЗМВР, действащ в процесния период, работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8-, 12 или 24 часови смени- сумарно за тримесечен период. Ето защо следва да се приеме, че възнаграждението за първото тримесечие на 2018г е било дължимо и е следвало да се плати до края на месец април 2018г, съответно тригодишната погасителна давност за това възнаграждение и изтекла в последния ден на месец април 2021г., тоест възнаграждението на ищеца за положен от него извънреден труд през първото тримесечие на месец април 2018г също следва да му бъде присъдено. Горното се отнася и до претенцията за обезщетение за забава.

Ето защо предявената от искова претенция за главница за периода от 09.04.2016 до 07.04.2018г следва да се отхвърли като неоснователна, тъй като е погасена по давност. За същия период следва да се отхвърли и претенцията за мораторна лихва.

Предвид изложеното и като съобрази допълнителното заключение на вещото лице вх.№12243/13.06.2022г., както и обстоятелството, че за исковия период 08.04.2018г до 09.04.2019г. ответникът е извършил плащане за 24 часа и 30 минути, а не за 24 часов наряд на дежурните служители от надзорно охранителния състав на Затвора-П. и плащането за тези 30 минути е съобразено от вещото лице и е приспаднато съдът счита, че главният иск

следва да бъде уважен за сумата от 899.12лв., представляваща допълнително възнаграждение за положен извънреден труд като за разликата от 899.12лв. до претендираните 5 500лв. искът следва да бъде отхвърлен. Акцесорният иск за лихва за забава следва да бъде уважен за сумата от 223.90лв. за периода от 26.04.2018г. до 08.04.2021г. като за разликата от 223.90лв. до претендираните 500лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Като законна последица от уважаването на главния иск следва да се уважи и претенцията за заплащане на обезщетение за забава от датата на подаване на исковата молба 08.04.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

По разноските:

Предвид изхода на делото ищецът има право на разноски съразмерно уважената част от исковата претенция, но такава не следва да му се присъжда. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че уговореното възнаграждение в размер на 680 лв. като срок за неговото изплащане е посочен „до приключване на делото“. Липсват данни до приключване на делото възнаграждението да е платено, поради което ответникът няма как да бъде натоварен с такива разноски.

На основание чл.76, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на РС-П. държавна такса върху уважените искове като същата на основание чл.1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК възлиза на 100лв., от които 50 лв. ДТ по иска за заплащане на извънреден труд и 50 лв. по акцесорния иск за обезщетение за забава. В полза на бюджета на съдебната власт следва да се възложат и разноските за съдебно-счетоводна експертиза, съразмерно уважената част от исковите, а именно 242.35лв.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.8 в полза на ответника следва да се присъди възнаграждение за процесуално представителство от юрисконсулт. По правилото на чл.25 от Наредбата за заплащане на правна помощ и съобразно фактическата и правна сложност на делото съдът определя възнаграждение за юрисконсулт в размер на 200лв. Съразмерно на отхвърлената част от исковите претенции ищецът следва да заплати на ответника сумата от 162.60лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ град София, бул.“Генерал Николай Г.Столетов“№21 да заплати на В. С. К. с ЕГН ***** от град П., ул.“Р. А.“№17, ет.7, ап.19 на основание на основание чл.19, ал.2 от ЗИНЗС във вр.с чл.178, ал.1т.3 във вр.с чл.187, ал.5, т.2 от ЗМВР и чл.86 от ЗЗД сумата от 899.12лв./осемстотин деветдесет и девет лева и 12 стотинки/, представляваща допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд за периода то 08.04.2018г до 09.04.2019г. както

и обезщетение за забава в размер на 223.90лв. за периода от 26.04.2018г до 08.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата ,считано от датата на подаване на исковата молба -08.04.2021г до окончателното изплащане на сумата като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за разликата от 899.12 лв.до претендираните 5 500лв. за периода от 09.04.2016г до 08.04.2018г.и иска за обезщетение за забава за разликата от 223.90лв. до претендираните 500лв. за периода от 26.04.2016г. до 08.04.2018г.

ОСЪЖДА В. С. К. с ЕГН ***** от град П., ул.“Р. А.“№17, ет.7, ап.19 да заплати на Главна дирекция „ Изпълнение на наказанията“ град София, бул.“Генерал Николай Г.Столетов“№21 сумата от 162.60 лв. разноси по делото/ юрисконсултско възнаграждение/

ОСЪЖДА Главна дирекция „ Изпълнение на наказанията“ град София, бул.“Генерал Николай Г.Столетов“№21 да заплати на Районен съд-П. държавна такса в размер на 100лв. и разноси за вещо лице в размер на именно 242.35лв.

Решението е неокончателно и подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд –П. в двуседмичен срок от връчването му на страните

Съдия при Районен съд – П.: _____